

Exaudi
J21,1-14
17.5.2026

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a pána Jezu Krista.

Introit:

Hle, já posílám k mnohým rybářům, je výrok Hospodinův, a ti je vyloví jako ryby.

Píseň: 634

Čtení: Jon2,3-10

Píseň: 309

Kázání: J21,1-14

Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského, tak začíná náš příběh. Můžeme se jen domnívat, kdy to bylo. Co všechno se stalo před tím, než bylo potom? Místo víme, víme také čas. Nejprve je noc, poté se rozednává a posléze je ráno.

Čtenář, který dobře zná Janovo evangelium, ví, že Ježíš se zjevil Marii a shromážděným učedníkům, kteří měli dveře zavřené na petlici. Učedníci, kteří za chvíli vstoupí do našeho příběhu, dostali v předešlém vyprávění od vzkříšeného Pána posláni: *jako mne poslal Otec, tak já posílám vás*. Učedníci mají jít a odpouštět hříchy. Dostali k tomu zdatného pomocníka v podobě dechu Ducha svatého.

Učedníci pravděpodobně ze svého strachu vyšli ven. Už nebyli neprodyšně zavřeni. Díky Duchu svatému dostali odvahu vyjít ven, ze svého sevření. Jejich kroky míří k Tiberiadskému – či Genezaretskému – jezeru. Jsou na břehu všichni. Petr se ujímá aktivity. *Jdu lovit ryby*. Co by jiného dělal, je rybářem. Ostatní jdou s ním. Je noc. Začíná svítat.

Jako bychom to již někde slyšeli: *Té noci však nic neulovili*. Svědek víry Jan nás staví spolu s Ježíšem na břeh. Jako bychom spolu s ním pozorovali připlouvající učedníky.

Děti, nemáte něco k jídlu – něco k zakousnutí? ptá se Ježíš. Učedníci jsou jako ztracené děti. Jsou na břehu jezera, kde se někteří poprvé setkali s Ježíšem. Nic neulovili, a ještě je někdo žádá o snídani.

Příkaz „na pravé straně najdete ryby“ je zvláštní. Ryby se loví. Nikoli hledají. Množství ryb, síť tak těžká, že ji učedníci nemohou utáhnout. To množství by stačilo na hezkou řádku snídaní. Vždyť svítalo a je už skoro ráno. Svítá i učedníku, kterého Ježíš miloval: *To je Pán!* A všichni už vědí, koho milovaný učedník míní, koho nazývá Pánem.

Petrova reakce je trochu nepochopitelná. Obleče se, no to je ještě pochopitelná reakce, ale on se doslova vrhá do moře. Je to nepochopitelné. Jako by se Petr Šimon chtěl před Ježíšem schovat ve vodách jezera. Tak jako Jonáš, který volí raději smrt v moři na cestě do Taršíše. Petr zradil a nyní má předstoupit před toho, kterého zradil. No, to člověka zachvátí panika a nejraději by se schoval!

Učedníci plují k břehu. Jsou tam dřív než Petr, který se ke břehu brodí vodou. Učedníci jsou na břehu. Ježíš stojí u ohniště. Ouha. U stejného ohniště Šimon Petr zapřel. Na ohništi je připravená snídaně.

Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili! Petr najednou utáhne celou síť. Najednou má sílu, která jej uschopňuje. Najednou jako by byl tažen samotným Ježíšem. Síť se netrhá a je plná. Nikdo z nalezených se nepoztrácel. Nikdo, koho Ježíš povolá, se neztratí. Síť jeho lásky je pevná. Zahrnouje všechny, kteří jsou nalezeni.

Pojďte jíst! Nikdo se nic neptá. Učedníci vlastně v celém příběhu toho moc nenamluví. Všichni stojí kolem ohniště. Všichni jsou pozváni, všichni společně jedí.

Petr, kterého pronásledovala jeho zrada. Učedníci, kteří se všichni rozprchlí a nechali Ježíše samotného. Prostě všichni, kteří zrovna nemají čistý štít. Jsou zvaní. Všichni vědí. Vědí. Nyní jsme se setkali s naším Pánem.

Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; je to zvláštní snídaně. Nikdo nemluví. Hostitelem je vzkříšený Pán. Dává z toho, co pro nás připravil. Chce, abychom, tak jako učedníci, zažili moc odpuštění, přijetí a smíření.

Vzkříšený Ježíš chce nasytit učedníky i nás chlebem a rybami. Chce být s námi, jako hostitel. Rozdává ze svého odpuštění.

Kdyby Šimon Petr zůstal v moři a utopil se ve své zradě, ve své nedokonalosti a hříšnosti. Kdyby při pohledu na ohniště opět zapřel svou zradu a nevyznal. Kdyby si učedníci neuvědomili svůj strach při Ježíšově zatčení, který je nutil utéct, aby si zachránili holý život, tak by tu byla beznaděj. Pocit viny, pocit hříšnosti.

U kříže, u naší hříšnosti to nekončí. Nekončí to ani u ohně na nádvoří velekněžského paláce, kde začalo utrpení Ježíše z Nazaretu. Příběh Ježíše Krista pokračuje dál. Moc vzkříšeného, Boží moc překonávající to, co Ježíše přivedlo na kříž, moc odpuštění přitahuje učedníky jako magnet. Petr, který se chtěl původně vyhnout setkání se vzkříšeným, byl nakonec přemožen jeho mocí odpuštění.

Pane, prosíme, dej nám sílu, abychom uměli přijímat, odpouštět i milovat nejen své přátele, ale i ty, se kterými nemáme společnou řeč, kterým nerozumíme.

Amen.

Píseň: 342

Poslání:

Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám.
V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás.

Požehnání:

A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum,
hájití bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

Píseň: 418